

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 31 maja 2011 r.

BSA I - 021 - 99/11

**Pan
Piotr ZIENTARSKI
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący!

W odpowiedzi na pismo otrzymane dnia 11 maja 2011 r., BPS/KU-034/1193/7/11 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (druk senacki nr 1193)**.

Z wyrazami szacunku

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

Warszawa, dnia 31 maja 2011 r.

BSA I – 021– 99/11

U W A G I

do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Artykuł 132 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego był dwukrotnie nowelizowany. Pierwsza ustawa zmieniająca z dnia 1 marca 1996 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 189) rozszerzyła możliwość doręczenia pisma „w toku sprawy”, dotychczas przewidzianą tylko w relacjach między adwokatami, także na radców prawnych. Druga zmiana wprowadzona ustawą z dnia 17 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 45) rozszerzyła z kolei krąg uprawnionych do doręczania sobie nawzajem, w toku rozprawy, pism procesowych z załącznikami o rzecznika patentowego i radcę Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Nowym rozwiązaniem był rygor ustanowiony w zdaniu drugim zmienionego przepisu, według którego do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, z zastrzeżeniem (w zdaniu trzecim), że w razie niedołączenia dowodu doręczenia bądź dowodu wysłania przesyłką poleconą, pismo podlega zwrotowi bez uprzedniego wezwania do usunięcia braku. Natomiast dodany § 1¹ wyłączał stosowanie § 1 w odniesieniu do pozwu wzajemnego, apelacji, skargi kasacyjnej, zażalenia, sprzeciwu od wyroku zaocznego, sprzeciwu od nakazu zapłaty, zarzutów od nakazu zapłaty, wniosku o zabezpieczenie powództwa, skargi o wznowienie postępowania, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i skargi na orzeczenia referendarza sądowego. Wszystkie te pisma objęte zostały obowiązkiem złożenia ich w sądzie z odpisami dla strony przeciwnej.

Proponowana zmiana przywraca § 1 art. 132 k.p.c. pierwotną treść, tyle tylko, że poza adwokatami, wymienia radców prawnych, rzecznika patentowego oraz radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Wyeliminowanie zdania drugiego i trzeciego tego przepisu sprawia, iż pisma podlegające doręczeniu w rozumieniu omawianego przepisu to

te, które wskazane osoby mogą sobie doręczyć bezpośrednio „w toku sprawy” i te doręczane za pośrednictwem sądu. Jeżeli wobec tego mieć na względzie, że każde z pism wymienionych w § 1¹ ze swej istoty nie może być doręczone bezpośrednio „w toku sprawy”, to regulacja tym przepisem objęta jest zbędna. Każde bowiem pismo (odpis pisma) nie doręczone bezpośrednio, względnie w sposób wskazany w § 2 art. 132, a podlegające doręczeniu stronie przeciwnej i w zmienionym stanie prawnym doręcza sąd.